

ESCOLA: Galesians Sant Boi

NOM: ONA BADIA SE

TÍTOL: El món fantàstic al calaix

Era un dia normal on jo em trobava al sofà estirada veient la meua sèrie preferida. La veritat és que no vaig durar molt al sofà, perquè la meua pesada i insoportable germana em va treure el comandament perquè volia veure ella la seva sèrie, (je crec que només ho va fer per zartidiar-me). Després d'anar-me'n a la meua habitació per no haver de reportar la meua pesada i insoportable germana veient la seva maleïda sèrie, em vaig adonar que al meu calaix sonava una cosa estranya. Em vaig apropar amb la meua xancleta d'estiu que no utilitzava perquè era del número 31. A qui dimonis se li acudeix donar-li una xancleta del número 31 a una nena que té 10 anys i utilitza el número 36?

Quan em vaig apropar al calaix el soroll sonava encara més fort. Encara que em va costar decidir-me, vaig obrir el calaix i havia una meua de túnel màgic amb un hipogrif com el de Harry Potter. L'hipogrif portava un cartell a l'esquena que deia: "puja a sobre meu!". La veritat és que no em creia el que estava passant, però jo tan atrevida em vaig tirar a sobre de l'hipogrif i l'hipogrif va començar a volar. Mentre volava pels aires veia moltes gades al voltant d'un pou.

-Hola! -va dir l'hipogrif.

-Ah! Hola, pen... Pen... Pensava que els animals no parlaven. -vaig dir jo.

-Doncs sí! Saps? Tots els animals aquí parlen!

-Ah! I... I... Aquelles gades? -vaig preguntar jo.

-Aquí tot és diferent... Ja hem arribat! -va dir l'hipogrif.

-Però quan tornaré a veure a la meua família? -vaig preguntar.

-Fins que no recuperis la màgia del pou no tornaràs a veure la teua família, així que ja saps què fer. -va dir l'hipogrif.

-Però què? La màgia del pou? De que diantres m'estàs parlant? -vaig preguntar nerviosa.

-No veure a la teua família si no recuperes la màgia del pou! Ho has entès? -va dir ell.

-Sí! Però d'on dimonis treuré la màgia? -vaig dir jo.

-Al bosc on van morir 34 gades intentant recuperar la màgia. -Em va dir mentre li veia una llagrimeta.

-Però jo no moriré, oi? -vaig preguntar súper preocupada.

-No, tu no, elles van morir perquè t'oliba que vigilava la màgia se les va oprimir. -va respondre l'hipogrif.

ESCOLA: Galerians Sant Boi

NOM: ONA BADIA SÈ

TÍTOL: El món Fantàstic al calaix

- Però ets conscient que a mi també s'em pot cruspir l'òliba?
- Vaig dir-li cridant.
- Si, si que en sóc conscient, però l'òliba només veu a les gader, no veuen als humans com tu. - Va explicar ell sent perepunyeter.
- D'acord, ara començol l'aventura. - Vaig dir jo una mica estresada.
- Però espera, aquí tens el mapa! - va dir tot content.
Vaig començar el camí amb el mapa, vaig caminar i caminar i caminar, fins que em vaig cansar i em vaig aturar una estona. Quan em vaig aturar vaig escoltar uns estranys sorolls que sonaven rere l'arbre. Em vaig apropar i vaig veure l'òliba adormida sobre la branca del arbre. Em vaig apropar i vaig buscar, no hi havia cap màgia al voltant de l'òliba, vaig buscar i buscar, mirar i mirar i no hi havia res. Vaig decidir tornar i explicar la veritat a tots. Quan vaig tornar, tots s'em van quedar mirant amb cara d'emoció i els ulls vidrieror, no sabia que fer. Al final em vaig apropar al pou i els vaig dir TOTA la veritat. Van començar a plorar tots i jo també. Una de les mares llàgrimes va caure al pou i, de sobte, un raig de llum va sortir del pou. Les gader van dir: - Màgia, màgia, màgia al pou! Tots es van posar molt contentes al veure que sortia màgia del pou. L'hipogrif va unir-se a la conversa i va dir: - Ja pots tornar a casa teva amb la teva família.
- No! No te'n vagis, tu ens has tornat l'el·lúsió per les coses, gràcies a tu ara som feliçs i mengem perdices. - Va dir la fada que manava. - Tinc una idea! Pots venir i sortir quan vulguis. - Va dir una altre gada.
- Si! Si! Si! - van dir elles.
- Noies gràcies però haig de tornar al meu món, tranquil. - les que vindrà ariat! - Vaig dir jo súper emocionada.
- Adéu, Adéu, Adéu. - van dir plorant.
I allà va ser quan vaig saber que el que m'havia passat no li passaria a algú altre.
Góc una noia molt afortunada.